

ministers Jammerbudget. For indeværende Aar beregnede han Kulpriserne efter 185 Kr. pr. Ton til et samlet Beløb af 64 Mill. Kr. For næste Aar beregner han dem efter en Pris af 80 Kr. pr. Ton til 26 Mill. Kr., altsaa der er en virkelig, paa nøgternt Grundlag konstateret Nedgang paa 38 Mill. Kr. Men hvorfor den højtærede Finansminister i sin Tale vil lade, som om det ikke er Kulpriserne, der indvirker paa hele dette Forhold, forstaar jeg ikke. Selv denne Pris af 80 Kr. pr. Ton, som budgetteres, er i og for sig urimelig. Den forklares at være fremkommet paa den Maade, at den vil være Gennemsnittet af Prisen for det, der købes i hele næste Aar fra 1. April 1922 til 31. Marts 1923, hvilket man regner til den nuværende Dagspris — for at være rundelige, kan vi sige: 50 Kr. —, og af Prisen paa den Beholdning, der forefindes 1. April 1922. Naar nu denne Gennemsnitspris skal blive 80 Kr., saa viser det sig, at der den 1. April 1922 maa ligge en overmaade stor Beholdning af de gamle Kul til en overmaade høj Pris. Ja, disse Statsbanekul er aabenbart endeløse eller for at bruge den højtærede Ordførers Udtryk, de er udførlige — næsten lige saa udførlige som Ministerens Forsvar for dette Køb. To Aar efter, at de er indkøbt, virker de endnu som en fuldkommen Ødelæggelse af dette Budget. Enhver maa dog kunne forstaa, at det er umuligt for den højtærede Trafikminister at skaffe rimelige Forhold paa Statsbanerne under saadanne Omstændigheder, og hvis han ikke selv er i Stand til at indse, at nu bør en Afskrivning finde Sted, burde Finansministeren kunne indse det for ham. Den højtærede Finansminister har om et tilsvarende Forhold sagt, at en af Hovedvanskelighederne ved Krisen her i Landet er de ophobede Lagre og det alt for langsomme Prisfald. Det er ordret Citat. Ja, der er intet Ord, der passer bedre, mere nøjagtigt, paa Trafikministerens ophobede Lagre og det alt for langsomme Prisfald, han finder sig i. Overfor Forretningsmænd, som sidder med saadanne ophobede Lagre og ikke vil lade Prisfaldet indtræde, har den højtærede Landbrugsminister anbefalet en kraftig Fremgangsmaade, han har anbefalet Køberstrejke. Og det er maaske denne af Landbrugsministeren anbefalede Køberstrejke, som iværksættes af Publikum for Øjeblikket overfor Statsbanerne, de vil ikke købe deres Billetter eller deres Fragt til den urimelig høje Pris, som den højtærede Trafikminister opretholder. Derfor

vil jeg sige, at under det dobbelte Bombardement af Statsministerens moralske Forelæsning og den højtærede Landbrugsministers kraftige Opfordring til Offentligheden tror jeg ikke, at den højtærede Trafikminister længere kan holde Stand, ikke mindst, da nu endelig den ærede Ordfører for Venstre siger, at nu kan og vil han ikke længere finde sig i disse Priser, thi det var det, den højtærede Ordfører sagde. Han sagde, at nu saa man endogsaa de store Kvægtransporter begynde igen langs Vejene i Stedet for at Kvæget kørte med Trafikministerens Banner. Nej, siger saa denne Mand, der endelig har faaet Tingene lige for Øje: Nu vil jeg ikke længere finde mig i disse Priser. Mon ikke den højtærede Ordfører for Venstre og den højtærede Trafikminister havde gjort Ret i at lytte til de Opfordringer og Raad, som indtrængende, før vi sluttede forrige Samling, blev givet om at gaa til en Takstnedsættelse? Thi man ved jo, hvor langvarig Forberedelsen til en saadan er, hvor lang Tid det vil tage, inden den kan iværksættes, hvor megen Tid der er spildt derved, at den højtærede Trafikminister udskød det, som dog maatte komme.

Ja, det Billede, som den højtærede Finansminister giver af de Neergaardske Finansaar, er sandelig ikke opløftende, men hvorledes Øjeblikket og Fremtiden virkelig ligger, savner vi dog alt for mange Oplysninger om, og jeg haaber, at den højtærede Minister vil følge de Opfordringer, som jeg og andre har rettet til ham, om at give Folketinget et fyldigere Materiale til at bedømme de virkelige Forhold.

Jeg sagde i Begyndelsen af min Tale, at Ministeriet havde udskudt alt, hvad der kunde udskydes. Jeg nævnte noget den Gang; jeg kunde have tilføjet: Ogsaa Offentliggørelsen af de slesvigske Dokumenter bliver stadig udskudt, paa en forunderlig Maade udskudt. Straks efter, at dette Ministerium var traadt til, erklærede det ostentativt og med en tydelig Brod mod dets Forgænger, at nu vilde det offentliggøre en fuldkommen Samling af alle Dokumenter vedrørende den sønderjydske Sag. Gennem hele forrige Samling benyttede jeg enhver naturlig Anledning til at spørge den højtærede Minister, hvornaar denne Offentliggørelse kunde ventes, og fik baade den ene og den anden Forklaring: Trykkerivanskeligheder og andre Vanskeligheder af højst forklarlig Art, som Ministeren var udsat for. Men da vi sluttede Samlingen, havde kort i Forvejen Ministeren sagt, at i Løbet af nogle